

Sygn. akt VIGC 249/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marta Zalewska

Protokolant: Agnieszka Kozłowska

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2018 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: D. W.

przeciwko: (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Z.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Z. na rzecz powoda D. W. kwotę 11.720,54zł (jedenaście tysięcy siedemset dwadzieścia złotych, pięćdziesiąt cztery grosze) z ustawowymi odsetki za opóźnienie od dnia 27 czerwca 2017r. do dnia zapłaty

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda ustawowe odsetki za opóźnienie od kwoty 63.336,96zł od dnia 27 czerwca 2017r. do dnia 9 sierpnia 2017r.

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 166,95zł (sto sześćdziesiąt sześć złotych, dziewięćdziesiąt pięć groszy)

IV. w pozostałej części oddala powództwo

V. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.238zł (osiem tysięcy dwieście trzydzieści osiem złotych) tytułem kosztów procesu

VI. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Z. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Rzeszowie kwotę 941zł (dziewięćset czterdzieści jeden złotych) tytułem brakującej opłaty od pozwu.

Sygn.akt VI GC 249/17

Uzasadnienie wyroku z dnia 19 stycznia 2018r.

Powód D. W. wniósł o zapłatę od pozwanego (...) S.A w Z. kwoty 75.057,50zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27.06.2017r. tytułem wynagrodzenia za wykonane na rzecz pozwanego prace budowlane na inwestycji (...) w S.. oraz zasądzenie kwoty 166,95zł na podstawie art. 10 Ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych

W sprzeczności od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Zarzucił, że powód został obciążony karami umownymi za nieterminowo wykonaną umowę, które zostały potrącone z wynagrodzeniem powoda. Pozwany został obciążony przez generalnego wykonawcę z tego powodu karami umownymi w kwocie 222.038,29zł, a także odszkodowaniem przewyższającym te kary w kwocie 513.593,17zł. Ponadto powód wykonał prace z licznymi wadami,

zatem roszczenie o zapłatę wynagrodzenia niezależnie od potrącenia jest przedwczesne, bowiem zapłata miała nastąpić po wykonaniu wszystkich zaległych prac, w tym usunięciu stwierdzonych usterek. Zgodnie z umową powód prace miał wykonać do dnia 31.10.2016r. a wykonał je dnia 15.05.2017r., kiedy to roboty zostały odebrane. Z tego tytułu pozwany obciążył powoda notą obciążeniową, która potrącił z fakturą objętą żądaniem pozwu.

Powód wezwany do odpowiedzi na sprzeciw nie złożył pisma przygotowawczego w terminie wyznaczonym a to złożone po terminie, tj. w dniu 28.12.2017r. zostało zwrócone zarządzeniem z dnia 3.01.2018r. (k. 132). Na rozprawie w dniu 12.01.2018r. pełnomocnik powoda zarzucił, iż naliczona przez pozwanego kara umowna przekracza dopuszczalną umownie wysokość. Podał też argumentację wskazującą, iż pozwany nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie: umowa podpisana: 24.10.2016r., a termin jej wykonania został ustalony na 31.10.2016r., a zatem był to termin niemożliwy do realizacji zważywszy, że to pozwany zgodnie z umową dostarczał materiały, na co potrzebował 4 miesiące. Pozwany obiecywał przy podpisywaniu umowy przedłużenie tego terminu na taki okres, na jaki zostanie przedłużona umowa względem generalnego wykonawcy i do dzisiaj stosowany aneks nie został zawarty, mimo że termin umowny generalnemu wykonawcy został przedłużony do końca lutego 2017r. Ponadto zarzucił, iż projekt budowlany z uwagi na nieścisłości i błędy powodował zamawianie niewłaściwych materiałów, które nie wynikały z projektu budowlanego. Brakowało też projektu wykonawczego, co wymagało bieżących uzgodnień co do kolorów ścian, farb i materiałów. Odnośnie dostaw materiałów pozwany dostarczał je z bardzo dużym opóźnieniem, bądź w ogóle ich nie dostarczał albo dostarczał je wadliwe, co uniemożliwiało terminowe wykonanie umowy.

Poza sporem było, iż pozwany uzyskał w drodze aneksu z generalnym wykonawcą (...) przesunięcie terminu umownego najpierw do 31.12.2016r., a następnie do 28.02.2017r. w związku, iż na takie terminy inwestor: Gmina N. przesunął realizację własnych umów zawartych z generalnym wykonawcą (...).

Sąd ustalił, co następuje:

Dnia 24.10.2016r. strony podpisały umowę na kompleksowe wykonanie robót remontowo – budowlanych na obiekcie (...) w S.. Zakończenie całości prac strony ustaliły na 31.10.2016r. W przypadku groźby opóźnienia podwykonawca zobowiązał się w terminie 3 dni, nie później niż w terminie 14 dni, przed planowanym terminem zakończenia robót powiadomić pozwanego o fakcie i przyczynach opóźnień. Wynagrodzenie umowne wynosiło 360.000zł netto + VAT. Podstawą wystawienia faktury częściowej, jak i końcowej miał być stosowny protokół odbioru robót podpisany przez obie strony. Pozwany zobowiązał się zapłacić w terminie 14 dni od otrzymania tak wystawionej faktury wraz z otrzymaniem protokołu odbioru. Pozwany w razie stwierdzenia wad istotnych w toku czynności odbioru końcowego miał prawo odstąpić od odbioru do czasu usunięcia wad, wyznaczając na powyższe termin nie krótszy niż 14 dni. Podpisanie protokołu bezusterkowego odbioru końcowego było równoznaczne z potwierdzeniem terminu zakończenia robót. W przypadku wad niemożliwych do usunięcia pozwany miał prawo obniżyć wynagrodzenie podpisując protokół odbioru, a w przypadku wad nieistotnych miały być one wpisane do protokołu odbioru z wyznaczeniem w nim terminu na ich usunięcia. Strony przewidziały kary umowne w wysokości 1% wynagrodzenia umownego brutto za każdy dzień opóźnienia w oddaniu przedmiotu umowy liczony od 31.10.2016r., przy czym kary nie mogły przekraczać 50% wartości umowy, co stanowiło max wysokość 221.400 zł . Wszelkie zmiany umowy oraz wskazana forma pisemna były formą ad solemnitatem (dowód: Umowa o roboty budowlane k. 22-31).

Dnia 15.05.2017r. doszło do odebrania prac przez strony umowy. W protokole odbioru komisja odbiorowa stwierdziła, iż roboty zostały wykonane w okresie 20.02.2017r. – 15.05.2017r., zgodnie z technologią, przedmiot odbioru jest zakończony i gotowy do użytkowania. Protokół jako bezusterkowy został podpisany przez osoby uprawnione po obu stronach procesu (protokół k. 9- 10). Na tej podstawie dnia 12.06.2017r. powód wystawił fakturę nr (...) z terminem płatności 26.06.2017r. na kwotę 75.057,50zł (dowód: faktura: k. 7).

Dnia 26.05.2017r. pozwany obciążył powoda notą obciążeniową nr (...) z tytułu kary umownej za opóźnienie w realizacji spornej umowy w wysokości 137.268zł podając, iż termin umowny przypadł na 28.02.2017r., a odbiór końcowy został dokonany w dniu 31.03.2017r. a zatem kara umowna za 31 dni stanowiła powyższą kwotę (dowód: nota obciążeniowa k. 74). Niesporne było, iż powód tę notę otrzymał. Dnia 12.07.2017r. pozwany na piśmie

oświadczył powodowi o potrąceniu z tytułu przysługujących mu kar umownych i wystawionej na tej podstawie noty obciążeniowej nr (...) na kwotę 137.268zł. W oświadczeniu o potrąceniu wskazał kolejno faktury i należności z nich wynikające jako wierzytelności powoda, gdzie jako ostatnia fakturę powoda wskazał FV (...) objętą żądaniem pozwu. Przeliczenie kary umownej jako wzajemnej wierzytelności powoda z zestawieniem według kolejności należności powoda nie doprowadziło według wyliczenia matematycznego do umorzenia należności objętej żądaniem pozwu: suma wcześniejszych należności powoda wskazanych w tabeli przekroczyła kwotę kary umownej jako należności wzajemnej pozwanego (dowód: oświadczenie o potrąceniu k. 84)

Dnia 28.07.2017r. pozwany wystawił notę obciążeniową nr (...) na kwotę 199.260zł z tytułu nieterminowej realizacji umowy, podając w uzasadnieniu, iż okres opóźnienia wynosi resztę dni, czyli 45 dni, tj. za okres od 1.04.17r. do 15.05.2017r. (dowód : nota obciążeniowa k. 91).

Dnia 1.(...).2017r. pozwany pisemnie poinformował powoda, iż na podstawie umowy nr (...) kara umowna za okres: 1.11.2016r. – 15.05.2017r. wynosi łącznie 867.888zł i powołał się, uzasadniając tę karę na noty obciążeniowe nr (...). Skierował tym pismem wezwanie do zapłaty żądanej kwoty. Dnia 10.(...).2017r. pozwany wystawił powodowi dokument kompensaty KMP (...), którym dokonując w tabeli zestawienia wzajemnych należności stron wskazał tytułem kompensaty jego należności z tytułu kilku not obciążeniowych, w tym notę obciążeniową nr (...) na kwotę: 199.260zł, zaś po stronie powoda jego należności tytułem kaucji i faktur VAT, w tym pod poz. 7 i 8 odpowiednio: FV (...) na kwotę 75.057,50zł oraz kaucję do tej faktury na kwotę 7.505,75 zł , z czego kwota 2251,72 zł miała być płatna dnia 31.12.2021r. (dowód: k. 89-90, dokument kompensaty k. 76- 78).

Dnia 11.01.2018r. pozwany wystawił korektę do noty obciążeniowej nr (...), w której ostatecznie wskazał na należność pozwanego z tytułu kary umownej na kwotę: 84.132zł, powołując się na umowne organicznie wysokości kary o 50%. (dowód: korekty noty obciążeniowej k. 142). Na rozprawie nota ta została doręczona stronie powodowej. Na rozprawie tej pełnomocnik pozwanego oświadczył, iż ostatecznie obciążył pozwanego z tytułu niniejszej umowy karami umownymi za opóźnienie za okres 1.11.2016r. – 15.05.2017r. , co wynika z noty nr (...) i w zakresie tej noty podtrzymał pełną wysokość naliczonej w niej kary umownej, tj. 137.268 zł oraz noty nr (...) za okres 1.03.2017r. – 15.05.2017r., korygując jej wysokość zgodnie z korektą wyżej wskazaną z uwagi na umowne ograniczenie maksymalnej wysokości kary do kwoty 84.132 zł. (oświadczenie pełnomocnika k. 170/1). Suma tych kwot faktycznie dała kwotę maksymalną kary umownej 221.400 zł.

Powód na podstawie ustnych ustaleń z pozwanym prace rozpoczął w sierpniu – wrześniu 2016r., na co podpisał w/ w umowę i prowadził je do 15 maja 2017r. Stronu ustnie ustaliły, iż zostanie aneksowany termin umowny na taki termin, jaki inwestor przedłuży umowę główna pod warunkiem , że powód zakończy prace w aneksowanym terminie, czego powód nie wykonał, zatem nie doszło do podpisania aneksu na przesunięcia terminu zakończenia prac. Zakres prac objęty umową był możliwy do wykonania w okresie 2-3 miesięcy. Odbiór tej inwestycji przez inwestora nastąpił natomiast w terminie 31.03.2017r., tj. o miesiąc później niż wg aneksowanego terminu umownego zakończenia inwestycji mimo, że prace na ten dzień nie były zakończone. Odbiór inwestorski w tej dacie wynikał z konieczności rozliczenia inwestycji finansowanej z funduszy unijnych, po upływie którego to terminu inwestor nie uzyskalby dotacji. Powód nie wykonał w całości instalacji wentylacyjnej i zastępczo prace te zostały wykonane przez inny podmiot, a z tytułu niewykonania tych prac inwestor obciążył generalnego wykonawcę (...) kosztami prac zastępczych na kwotę ok. 20-30 tysięcy złotych. Koszty te ostatecznie zostały przeniesione przez generalnego wykonawcę na pozwanego, jako jego podwykonawcy. Generalnym wykonawcą była spółka (...), która zleciła realizację robót spółce pozwanej. Inwestor obciążył generalnego karami umownymi za marzec 2017r. z uwagi na przekroczenie terminu umownego. Kara umowna z tego tytułu na kwotę ponad 700.000zł została naliczona za opóźnioną realizację w sumie 14 obiektów na podstawie wszystkich umów łączących inwestora z generalnym wykonawcą. Kary nałożone przez inwestora zostały następnie przeniesione notami obciążeniowymi na pozwaną spółkę. (dowód: zeznania świadków M. A., P. B., T. W., A. C. k. 172-174).

Sąd nie ocenił wiarygodności treści e- maili przedłożonych przez powoda na rozprawie, jak również korespondencji między pozwanym a generalnym wykonawcą (...) oraz inwestorem (k. 143- 169). Jest to wyrwana z kontekstu

korrespondencja, z której w żaden sposób sąd nie był w stanie ustalić okoliczności faktycznych, świadczących, iż przekroczenie terminu umownego przez powoda w realizacji robót miało charakter niezawiniony przez niego, czy też było następstwem okoliczności, za które odpowiedzialności powód nie ponosił.

Sąd dał wiarę zeznaniom w/w świadków jako że zeznania te wzajemnie się uzupełniały i były zgodne.

Sąd oddalił wniosek dowodowy z zeznań storn na okoliczności wskazane przez pełnomocnika z uwagi, iż w świetle art. 299 kpc dowód ten ma charakter subsydiarny i prowadzi się go w sytuacji, gdy brak w sprawie innych środków dowodowych na okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia. Tymczasem w sprawie zostały zawnioskowane w terminie ustawowym z art. 207 § 6 kpc inne środki dowodowe na okoliczności sporne i istotne dla rozstrzygnięcia. Sąd oddalił również dowód z opinii biegłego zawnioskowany przez pozwanego na okoliczność usterkowego wykonania prac przez powoda, jak również na tę okoliczność nie prowadził dowodu z zeznań świadków, albowiem w sprawie wykazane zostało, że powód wykonał prace do 15 maja 2017r., a przedmiotem potrącenia i wynikającego z niego zarzutu umorzenia wierzytelności objętej żądaniem pozwu była kara umowna naliczona za okres 1.03.2017r. – 15.05.2017r. Przedmiotem sporu nie były zatem żadne roszczenia wynikające z wadliwego wykonania prac przez powoda. Sąd oddalił także wnioski dowodowe z pozostałych not obciążeniowych, jako że noty te nie zostały objęte oświadczeniem o potrąceniu kwoty żądanej pozwem, jak również dowód z protokołu spotkania z dnia 2.(...).17r. , że powód zobowiązał się do usunięcia wad, a tym samym że nie wykonał umowy zgodnie ze sztuką budowlaną. Była to okoliczność nieistotna dla rozstrzygnięcia (art. 227 kpc) skoro pozwany nie wywiódł żadnych roszczeń wobec powoda za prace zastępcze oraz z tytułu rękojmi za wady prac budowlanych, zabrakło też potrącenia w tym przedmiocie.

Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda z zeznań świadków zgłoszone na rozprawie (k. 171) na okoliczność przyczyn opóźnień na podstawie art. 207 §6 kpc jako prowadzące do zwłoki w rozpoznaniu sprawy, jak również z uwagi iż nie wykazał powód, że nie zostały one złożone bez jego winy w pierwszym piśmie przygotowawczym, do którego sąd zobowiązał pełnomocnika powoda jako odpowiedź na sprzeciw pozwanego. To w sprzeciwie bowiem pojawił się zarzut wygaśnięcia wierzytelności z powodu potrącenie kar za opóźnienie, co wymagało pisma przygotowawczego i stosownych wniosków dowodowych od strony powoda w myśl art. 206 § 3 kpc, do czego sąd zobowiązał pełnomocnika powoda. Powód reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika nie złożył w terminie wyznaczonym 7 dni odpowiedzi na sprzeciw, zaś dopuszczenie dowodu z zeznań świadków zgłoszonych dopiero na rozprawie powodowało konieczność jej odroczenia, tym samym prowadziło do zwłoki w rozpoznaniu sprawy. Dodać należy, iż zdaniem sądu przepis art. 217 §1 kpc ma zastosowanie tylko w sytuacji, gdy sąd uprzednio nie zobowiąże strony do wystosowania pisma przygotowawczego zgodnie z art. 207 §3 kpc (odpowiedź na pozew czy dalsze pismo przygotowawcze powoda ma charakter fakultatywny ze strony sądu). Wynika to z wykładni systemowej, tj. art. 217 §2 kpc w zestawieniu z art. 207 kpc. Art. 217 §1 kpc musi być wykładany w powiązaniu z innymi przepisami, w przeciwnym razie odczytanie literalne wyłącznie art. 217 §1 kpc bez uwzględnienia §2 i art. 207 kpc prowadziłyby do absurdalnej sytuacji, mianowicie umożliwienie stronom składanie wniosków dowodowych aż do zamknięcia rozprawy czyniłoby martwym rygory przepisu art. 207 § 6 i 7 kpc i związaną z tym zasadę kpc koncentracji materiału dowodowego, określoną przepisem art.6 kpc. Przepis art. 207 § 3, 6 i 7 kpc jest przepisem szczególnym do art. 217 kpc; w przeciwnym razie jak należałoby stosować przepis art. 217 § 2 kpc, skoro przyjmować termin końcowy na twierdzenia faktyczne i wnioski dowodowe do czasu zamknięcia rozprawy?

Sąd zważył, co następuje:

Niespornym między stronami była wysokość wynagrodzenia powoda objętego fakturą nr (...). Zarzut pozwanego przedwczesnego jego dochodzenia z uwagi na wady prac nie był zasadny, skoro wedle zapisów umowy podpisany bezusterkowy protokół odbioru tych prac świadczył o ich prawidłowym wykonaniu stanowiąc skitowanie powoda wedle art. 462 § 1 kc i wynikające stąd domniemanie wykonana prac należycie. Protokół ten zgodnie z zapisami umowy uprawniał powoda do wystawienia fv , a pozwanego do zapłaty wynagrodzenia z tej fv w terminie umówionym, przy czym pozwany nie wywiódł z tytułu rzekomych wad wykonanych przez powoda prac żadnych roszczeń czy to z rękojmi, czy odszkodowawczych, czy z tytułu zastępczego wykonania.

Istotą sporu był też zarzut wygaśnięcia wierzytelności powoda zgłoszonej w pozwie z uwagi na jej przedprocesowe potrącenie w trybie art. 498 kpc przez stronę pozwaną z notą obciążeniową w istocie ograniczającą się wyłącznie do korekty noty nr (...) z dnia 11.01.2018r. na kwotę : 84.132zł. Na rozprawie bowiem niespornym okazało się, że suma kar umownych wyliczonych przez pozwanego na podstawie przedmiotowej umowy nie może przekraczać 50% wynagrodzenia umownego brutto. Ponadto co najistotniejsze skoro pozwany powołał się na zarzut wygaśnięcia wierzytelności powoda z uwagi na jej umorzenie na skutek oświadczenia materialno –prawnego o potrąceniu, to przedmiotem badania sądu były wyłącznie dokumenty kompensaty dołączone przez pozwanego do sprzeciwu. Biorąc za punkt wyjścia wysokość ostatecznie ograniczonej wierzytelności pozwanego do kwoty 84.132zł oraz okoliczność, że dokumenty kompensaty obejmujące wierzytelność dochodzoną pozwem dotyczyły potrącenia tej wierzytelności wyłącznie notami obciążeniowymi nr (...) (k. 74) oraz nr (...) (k. 91) z uwzględnieniem korekty (k. 142) to sąd miał na uwadze, iż nota obciążeniowa nr (...) została potrącona z innymi należnościami powoda, wskazanymi w oświadczeniu o potrąceniu z 12.07.2017r. (k. 84) i została ona w całości skonsumowana przez wskazane tam inne należności powoda, wyprzedzające należność dochodzona pozwem na zasadzie art. 451 § 1 kc w zw. z art. 503 kc. Pozwany potrącił z noty nr (...) na kwotę 137.268 zł należności powoda na kwotę łącznie 234.818,55 zł brutto , zatem niepotrącone zostało 97.550,55 zł , w tym kwota z pozwu jako ostatnia przedstawiona do potrącenia. Tym samym przedmiotem szczegółowej analizy sądu pozostała wyłącznie kompensata objęta dokumentem kompensaty z dnia 10.08.2017r. (k. 76). Według rozliczenia matematycznego zatem po potrąceniu notą nr (...) należności powoda kolejno w wysokości 1590,95 zł, 11.575,37 zł , 7628,72zł do potrącenia z w/w noty pozostała kwota 63.336,96 zł. Tylko zatem wynagrodzenie powoda w tej wysokości uległo umorzeniu, pozostało nieskonsumowane z uwagi na wyczerpanie wierzytelności wzajemnej pozwanego z noty nr (...) i niepotrącone innymi notami reszta należności powoda w wysokości 11.720,54 zł (pkt I wyroku).

Powód nie obalił wbrew treści art. 476 kc domniemania zawinięcia w przekroczeniu terminu umownego wykonania umowy. Wprawdzie termin umowny 31.10.16r. nie był możliwy do realizacji biorąc pod uwagę termin podpisania umowy 24.10.16r. oraz czas potrzebny na wykonanie prac – max 3 miesiące, niemniej powód prace na podst. ustnej umowy rozpoczął już końcem lata 2016r, terminu do końca grudnia 2016r, który to warunek zgodnie z ustawnymi ustaleniami stron był podstawą do aneksowania terminu umownego powód nie spełnił: zakres prac, objętych fv będącą podstawą żądania pozwu wykonywał nawet po terminie przedłużonym przez inwestora : w okresie luty – maj 2017r., wreszcie kary umowne za opóźnienie nawet, gdyby termin umowny zakończenia prac liczyć na 28.02.2017r. , objęte skuteczną kompensatą zostały naliczone za okres 1.04.17r. – 15.05.17r., a więc okres ewidentnego opóźnienia powoda w realizacji umowy. Powód nie wykazał pozostałych okoliczności podanych na rozprawie, mających zwalniać go z odpowiedzialności za opóźnienie w realizacji umowy. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie z zachowaniem wymogu z art. 207 § 6 kpc i 217 § 2 kpc nie potwierdził zarzutu powoda, iż nie dysponował on projektem wykonawczym, materiały były dostarczane przez pozwanego z opóźnieniem lub były zmieniane w czasie realizacji prac, projekt nie był precyzyjne w zakresie materiałów, co miało powodować konieczność bieżących uzgodnień stron na budowie, jakie materiały należy zamówić.

Sąd nie znalazł podstaw do zmiarkowania kary umownej. Wniosek wymagany przepisem art. 484 § 2 kc, bez złożenia którego sąd nie ma podstaw prawnych miarkować z urzędu li tylko na podstawie wniosku o oddalenie powództwa , został złożony w zdaniu końcowym, bez uzasadnienia, a również okoliczności faktyczne zgromadzone w sprawie nie pozwoliły na jego uwzględnienie skoro i tak kara umowna objęta potrąceniem w niniejszej sprawie z noty nr (...) została pomniejszona przez pozwanego do kwoty 84.132 zł, co po przeliczeniu na okres opóźnienia, za jaki została wystawiona: 45 dni, stanowiło jej rzeczywiste zmiarkowania przez pozwanego z kwoty 4428 zł/ 1 dzień opóźnienia do kwoty 1869, 60 zł/ 1 dzień , co stanowiło 42 % kary umownej za 1 dzień opóźnienia. Innymi słowy można by rozważyć zmiarkowanie kary, ale z noty nr (...) jako naliczonej w pełnej wysokości, lecz ta nota nie była przedmiotem skutecznego potrącenia z należnością dochodzoną tym pozwem. Wskazać też należy, iż powód nie wykazał barku szkody po stronie powoda w świetle faktu, iż pozwany został obciążony odszkodowaniem i kara umowną przeniesioną na niego przez generalnego wykonawcy.

Sąd zasądził zgodnie z żądaniem pozwu odsetki z art. 481 § 2 kc za należność główną umorzoną na skutek potrącenia, mając na względzie termin płatności z fv i umowy oraz skutek wsteczny potrącenia z art. 499 zd. 2 kc. Skoro wezwanie do zapłaty należności z noty nr (...) zostało doręczone powodowi w dniu 09.08.17r. (k. 102 - potwierdzenie odbioru pisma wzywającego do zapłaty z dnia 1.08.17r. - k. 89), to w dniu następnym wierzytelność pozwanego stała się wymagalna zgodnie z art. 455 kc i w tej dacie pozwany mógł skutecznie potrącić, zatem w tej dacie doszło do wygaśnięcia należności głównej i odsetki za okres od 10.08. już nie biegly.

Sąd uwzględnił powództwo w całości co do kwoty 166,95zł jako równowartość 40 euro tytułem dochodzenia należności na podstawie art. 10 Ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. Jak wynika z ostatecznego rozliczenia stron pozwany nie zapłacił bowiem w terminie wynikającym z umowy w/w kwoty wynagrodzenia powodowi za wykonane przez niego roboty budowlane, przy czym równowartość 40 euro przysługuje wykonawcy usług, w tym przypadku robót budowlanych jako kwota ryczałtowa, niezależnie od kosztów windykacji poniesionych w procesie i bez konieczności wykazywania tych kosztów (por. SN III CZP 94/15). Wysokość tej kwoty w zł nie była kwestionowana przez pozwanego (okoliczność niesporna)

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 108 kpc w zw.z art. 98 §1 i 3 kpc. Sąd kosztami procesu obciążył w całości pozwanego, zważywszy, iż zapłata należności powoda (poprzez potrącenie) nastąpiła przez pozwanego w toku procesu. Odpis pozwu doręczono pozwanemu w dniu 8.08.2017r., zaś dokument kompensaty, którego otrzymania powód nie kwestionował, został wystawiony w dacie 10.08.2017r. Tym samym pozwany dał powód powodowi do wytoczenia sporu, a płacąc przez potrącenie w toku postępowania należało uznać go za przegrywającego proces w całości. Na koszty procesy po stronie powoda złożyły się: opłata od pozwu w uiszczonej przez powoda wysokości 2.821zł oraz minimalne wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika wraz z opłatą skarbową: 5417zł. Punkt VI wyroku wynika z art. 113. 1 Ustawy o kosztach sądowych..., albowiem powód nie opłacił w całości pozwu, mimo deklaracji złożonej w załącznikach do pozwu (wpłacił tylko $\frac{3}{4}$ opłaty 2821 zł), zatem brakującą kwotą opłaty od pozwu należało obciążyć stronę pozwaną uznaną za przegrywającą proces.